

La Veu de Catalunya

5cent.

ANY 1er. NÚM. 41

BARCELONA: DISSAPTE 11 DE FEBRER DE 1899

EDICIÓ DEL MATÍ

DIARI CATALÀ D'AVISOS, NOTICIAS Y ANUNCIS
Redacció y Administració: Rambla de las Flors, 25.—Teléfono 152.
PREUS DE SUSCRIPCIÓ
BARCELONA (Edició del vespre): 1 pta. al mes | ESPANYA: 4 ptas. trimestre
Paquet de VINTIQUINCE NÚMEROS: 1 pta. al mes | For. d'ESPANYA: 9 ptas. trimestre
Anuncis, esquetes, remittes y reclams, a premsa convencional. Per l'edició del vespre s'admeten esquetes mortuorials fins a las sis de la tarde. Per l'edició del matí, fins a las dues de la matí.

Anuncis del dia
Los Hot Sirvents de Maria, confessor, y Santa Aldegunda, verge.
Santa de donat: Santa Eulalia, verge y martir, filla de Barcelona, y Santa Felix, son mestre.
Quaranta horas: Acabada a l'iglesia del Oratori de Sant Felip Neri.—Exposada a dos quartes de sis del matí y se reserva a las tres de la tarde.—Dama començarán a la parroquia de Santa Maria del Mar y a la iglesia de Santa Teresa.
Cort de Maria: Fa la visita a la Mare de Deu del Patrocinio, a la Catedral.—Dama a la Mare de Deu del Pilar, a Sant Jaume, a la capella del carrer de son nom.
La Missa d'avuy: La de Sant Valero, bisbe y confessor.—La de demà es de Santa Eulalia, verge y martir.

Observatori meteorològic de la Universitat.—D. E. Lozano.—10 febrer
Hores d'observació: 8 matí; 3 de la tarde.—Baròmetre a 0 y al nivell del mar: 766.02.
Temperatura: Màxima: 9.9 sol; 15.8 ombra. Mínima: 4.1; 12.5 ombra.—Termòmetre tipo: 12.1; 13.2.—Pluja en 24 horas: 0.00.—Aigua evaporada en 24 horas: 1.25.—Granís: 0.00.—Vents: Direcció: ESE. Velocitat per 1^a: 9.9; 5.7.—Estat del cel: Nubolós. Cubert.—Núvolos: Cúmulo. Broma.—Cantitat: 0.00; 1.0.
Sortida del Sol, 7 h. 3 m.—Posta, 5 h. 23 m.—Sortida de Lluna, 6 h. 45 m.—Posta, 7 h. 10 m.

LA SENYORA
Donya Rosa Vall-Ilovera y Códol
Viuda en primeras bodas de don Narcís de Cors y de Manresa
y en segonas de don Angel Ortiz Toral
morí el 28 del passat janer
(Q. E. P. D.)

Sa filla la senyora donya Concepció de Cors, germà, germanas, germans polítics don Marià de Cors, don Ramon Ortiz, Pbro., y don Andreu Tnyet, germanas polítiques donya Josepha de Cors (Religiosa de Jesús-Maria) y donya Francisca Mas, tia, nevots, eosins y demés parents, al recordar a sos amichs y coneguts tan dolorosa perdua, els pregan l'hi dediquin un recort en sas oracions y se serveixin assistir als funerals que en sufragi de la sua anima se celebraran avuy, dia 11 del corrent, a las dos del matí, a la parroquia iglesia de Sant Pere de las Puellas.

Las missas després del ofici y desseguit la del perdó.

El Excmo. é Ilmo. senyor Bisbe de Barcelona, Girona y Vich, han concedit 40 dies d'indulgencia als fideles de sos bisbats per cada missa a que assisteixin. Pare-nostre ó part de Rosari que recessin, Sagrada Comunió que rebin ó qualsevulga acte de pietat ó caritat cristiana que exerciscin en sufragi de sa anima.

No's convida particularment.

Comunicat
Senyor Director de LA VEU DE CATALUNYA:

Havent arribat a mon coneixement que l'establiment funerari «La Neotafía» ha complimentat alguns encàrrecs y ordres de personas amigues del que s'entén que a n'ella han souid ab la creencia de que encare continu essant l'encarregat de la administració de dit establiment, lo que no es cert, me preica per avuy motiu fer novament pública manifestació de que cap classe de relació hi tinc avuy dia ab dita casa, encare que en ella no's manifesti concreta y categoricament lo an formar part de la mateixa i las diferentes personas amigues mevas que equivocadament y per rahó de mon nom y serveys, acudeixen al referit establiment ab la seguretat de que he d'esser jo l'encarregat del cumplimen de sas ordres; per lo qual, a fi d'evitar la repetició d'aytals equivocacions en benefici seu y perjudici de mas relacions y del meu, me veig ab la necessitat de participar, per medi de la present, a pesar d'haverho ja anunciat en varis periódichs de la localitat, que'm trovo al frente de la direcció del establiment LA FUNERARIA SISTEMA MODERNO dels senyors Pere Domenech y Andreu Vallbé, situat en la Ronda de la Universitat, número 81, ahont lo públic que'm favoreixi ab sos encàrrecs, podrà apreciar la classe de serveys que en ell s'hi fan, y que son los mateixos ab que de llarch temps he procurat sempre atender al públic.

Donantli, senyor Director, las mes expressivas gracias per la inserció del present, se repeteix de V. affm. S. S. Q. B. S. M.

JOAN FURMENTI.
Teléfono 1895.

EL INDIO
24, CARMÉ, 24
PREUS EXCEPCIONALS

Ja s'han rebut los géneros pera Setmana Santa en LLANERIA Y SEDERIA

Madapolans, cotons y tela de Vich a meytat de preu

J. MARSANS ROF. —Valors y cupóns
Rambla de Canaletas, 2

Queda oberta la negociació de tots los cupóns venuts y obligacions amortizadas dels ferrocarrils de Tarragona a Barcelona y Fransa.

ACABA DE SORTIR
RICOLF Llegenda pirenenca
per Manel Urgellés Depares
10 rals tomo, en las principals llibrerias

MOTORS DE GAS
nests, bons y baratos, se'n venen desde mitj cavall de forsa, fins a 15 cavalls. La persona que'n necessiti algun pot dirigirse a F. P.—CARRER DIPUTAT, 218, 1.^a

Un article d'en Castelar

L'ex-tribuno ha publicat un article combatint a Silvela-Polavieja. Aixó no ens interessa. Pero com l'ex-republicà federal eficient de liberal y democrata barreja en son article lo regionalisme y a Catalunya, convé recollir lo que diu:

El señor Silvela es regionalista, como lo demuestra prometiendo administración aparta de privilegio y excepción, un Gobierno propio a Vasconia y a Cataluña, el cual Gobierno, característico de los tiempos medio-

pam reconquerian son terror, treballavan, segons en Castelar, pera constituir la Espanya uniformada sota 'l motllo del Estat centralista castellà. Tant, que si las regions recobressin sa autonomia, seria qüestió de comensar la reconquesta altra vegada. Y no seria qüestió de treure moros. Qualsevulga endevina qui serian els que voldrien fer lo paper de conquistadors. Però no es fàcil que's altres s'avinguessin a sufrir lo de conquistats.

Ja ho sabem los catalans. No cal pensar en regionalisme, ni autonomia de Catalunya. Aixó es reaccionari, es vell y atrassat. Es un somni que si algun polític de Madrid, fent traicció al «hogar» s'atrevis a donar, l'hora seria d'empendre de nou la reconquesta.

Ho diu en Castelar, avans que liberal, que democrata, que tot, es una de las personificacions més netas del esperit castellà en aquets darrers de siglo.

JAUME CARNER.

RELIQUIA DE SANCH
(Epoca del Consulat)

Dos homes ab capa conversavan al biquic, las mans devant d'un foc, tot fumant llurs pipes. Eran lo general de divisió Courriol y 'l coronel del 16.ª de linia, Jean Toulougeon.

Era un regiment que havia agafat fama a Zurich, una bandada de vellarsos endolats feya alguns dies per la mort a Oberhausen d'un seu company, a quic capít que havia représ lo ser...

Los dos soldats parlavan de la guerra, esdevinguda horrorosa. Al començament de la campanya hi havia hagut impuls, alegria. Ara, quan se deya a la gent: «Demà 'ns hem de batre», ja no se's podia fer dormir; desfeyan llurs sachs, extenyan llurs recorts y tota la nit, silenciosos, escriviyan a llurs mares.

De mica en mica la por va entrant al exercit, —digué en Courriol,— cal tornar als temps de las execucions dels cobarts; se necessiten exemples severes.

—Què hi faria aixó?— cridà en Toulougeon.— Soch soldat y coneix aqueixos tremolors... cosa dels nervis. Aquella por no demostra pas que's meus homes siguin cobarts.

—Y donchs, què?

—Es la miseria y lo la mort lo que's esporgueix.

—Cal ferlos cantar cançons cívicas.

—Be, però com ensenyarlos? La Marsellesa a pagoses que no saben cantar sinó 'l patús? Y després, al cónsul no li agradan pas las cantarelles republicanas. Ahir vaig rebre 90 bretons y 100 quintos del Mitj-dia: son una gent menuda, a la bona de Deu, carregats de cançons. Què sab com se portaran a las batallas?

—Los vells los enardiran.

—O serán enardits per ells. Ja no hi es La Tour d'Auvergne. N'hi ha prou ab un cap escalfat, una ullada que flamegi, una senyal, un frissament en lo rengle perque parteixi tothom.

—Rahons! No m'agrada pas aixó,— digué en Courriol.

En Toulougeon se calà a riure.

—Dels homes que coneix ja se lo que puch ferne, però dels que vaig rebre ahir... Al arribar al campament los vells los hi ensenyaren llurs pens. N'hi ha que caminan ab tot y tenir palets encastats a la cern. Ja no queda son ni pa. Quan passen per un camp desenterran a cops de bayoneta las trufas y se las menyan sense courre. La nació més gran del món, com diuen a Paris, no es més que una ramada de perduts.

Lo coronel s'aixecà.

Tenia una figura magre y un cos tot petit. Duya joyas de salvatge, anells de pedra als dits y d'os a las orelles. Quan, una vegada al mes, se despallava pera banyar ab aygua sas feridas, apareixia revestit de pel, ab dos cops de sabre al entorn de la gorja que li feyan com un coll de gech sanchós. Havia rebut quatre balas al pit y al ventre. «Vens aquí las mevas botoneras», feya ell.

«Y's faldons?» li cridà un dia 'l cónsul. «May!—bramà en Toulougeon,— no'n tinc pas costum d'ensenyar la eskena al enemich.» Fora en aquestas brometas que no tenian lloch per altra part més que al so de las bombas, y que ofegavan las fumarolas, era un home polit, molt astut en cosas de batalla, subtil y gran endevinyaire de soldats.

—Se m'acut una idea que...

—Es bona?—digué en Courriol.

—Totas las ideas son bonas: lo que cal es que produeixin l'efecte que un se proposa. Voieu venir als bagatges? crech que la trobarém.

—Aném.

S'aturaren entremitj dels carros a punt de marxa y cridaren un home.

—Obra'l carruatge. Estira aquesta caixa. Obra.

—Treyévosho del cap!—cridà en Courriol.—aquestas despulles son sagradas y las han destinadas a ser expedidas a Paris.

—Deixoume fer,—digué 'l coronel.

Fen saltar lo tapador de la caixa y'n tragué una capsa.

—Ab lo que hi ha aquí dins,—digué— ja tinc la victoria. Ara vaig a dirvos lo que'n vuy fer. Passém cap allí, no es pas menester que'n sentim.

La capsa sota'l bras y embolicat ab la capa se n'endugué al general. Llurs ombres se veyan aturarse. En Toulougeon, febrech, s'explicava; l'altre aixecava'l bras com si protestés. Sos gestos eran de somni, sos mots los arreplegava'l vent.

—Voyeu, general, la essencia de la cosa, es fer impresió en l'esperit dels homes, son jovent, tenen fe, creencias, religió...

En Courriol picava de pens ab impaciencia. Era un cap ple de bons sentits, lo fantàstich l'amolinava. Al últim, ab tot, semblà que s'entendian.

—N'esteu segur?

—De tal manera, que aixó es la victoria.

Y ab uns escaixada's despediren.

Al non dia, les quatre regiments prengueren llur formació en ordre de batalla.

Eran al mitg de dugas grans planas, devant la verdor d'un bosquet. Lo 46, qu'era'l més antich ocupava la dreta, en triple renglera, ab sa primera companyia de granadera. La bandera aparegué y tots los homes s'adonaren de que en lloch de voleyar al vent, estava plorada dins sa funda.

Lo mateix abanderat la portava. Era un home extraordinariament gros, berrí y calvo. Un esclat de morter l'havia aixalat a Valmy. S'anomenava Kauffmann y no era enraonador. Son bras estava tan fet a matar que se'n ressentia. Tenia una ànima senzills y no sabia escriure ni llegir: no sabia de res sino de portar la bandera al través de la mort y de plorar quan se parlava de la Alsacia.

S'havia canbiat la seva guardia. En lloch dels vuyt cabos-furriels de las companyias de fusellers que devian ferli escolta entre las balas, tenia vuyt soldats obscurs pero dels mas renomats per valents. Senzills, la major part molt grans, empuyant l'arma, duyan engalladas llurs grosses testas sense coneixre res més del projecte del coronel sino que se's havia triat pera morir.

L'enemich no era pas lluny. Sas foras eran dobladas a las nostras y s'hi ajuntavan per tots costats divisions escampadas. Feya ja una hora que, a cops sorts, lo canó roncava; lo tret enviava las bombas a l'altre costat del camp pero podia adobar-se. Calia, donchs, entusiasmar aquella gentada de Bretanya y de Gasconya, enardirla, arrebastarla a sos cantichs y endursela per medi de quèlson de furios, d'extraordinari.

Lo coronel Toulougeon, a cavall, plantat a trenta passas enfront del rengle de caps de fila enfront del centre de son regiment, feu colocar la bandera y's arangeradors y aixecà son sabre:

—Regiments, avant!

Lo primer rengle de la guardia de la bandera se posà en cap, puig estava a son càrrech la direcció.

—March!

En Kauffmann, rígit apretà'l pas y al seu darrera los regiments partiren lleugers cap al foc del enemich. Tot seguit lo retruny de las descargas se feu sen-

tir. Se vegeren balas fuetejar la linia, causarhi baixas; pero com si aquell combat hagués sigut un passeig, no va sentir-se un crit, tothom marxà.

Quan foren a mil metres, lo general Courriol, al trot, feu una senyal a n'en Toulougeon:

—Veyam, y la vostra cerimonia?

—Ja hi penso,—digué 'l coronel.

Se passà'l dit pel bigoti y després tot d'una cridà:

—Alto!

Y tot s'aturà.

Depressa, la bandera del 46.ª corregué al devant de tot, y s'aturà en sech a quatre passas de la linia. Kauffmann abaixà'l pal, n'arrebassà'l vel; y, com entussiasmat per una aparició, lo coronel s'aixecà dret demunt dels ostreps y's sentiren sos crits salvatges que's precipitavan los uns sobre's altres.

—Regiments, jonoll a terra!

Per un segon los soldats, esverats, no compregueren. Més un llampech blanch reliscà pel devant; vuyt mil homes s'ajonellaren.

Y en Toulougeon cridà:

—Oficals, sub-oficals, tambores y soldats, tots reconeeixeu avuy com d'antich que's lo Cor del primer granader de Fransa, vostre company La Tour d'Auvergne, mort tot combatent per las libertats nacionals, y seguiu sas petjadas en lo camí de la gloria, pero que després de la campanya las vostre's mares, al tornarvos a veure, vos rebin plenas d'orgull.

Després d'una pausa, ab veu grave:

—Tambores, als camps!

Los tambores dels vuyt batallons bateren a la una. Las testas s'aixocaren y a la llansa de la bandera que enarçava en Kauffmann, hi repararen, lligat ab un galó d'ofical, lo cor senzill del vell soldat.

—Dret tothom!

Llavors, fent un crit, los homes se aixecaren. Una forsa hi locà'l cor; per plans retunyien elans, soroll d'armas, comandaments breus y clars com descàrregas.

—Foch de batalló avansant!

D'altra: «Batallons rompèu lo foc!»

—Una onada de gent atrevida enfonsava sas plantas en lo perill.—Marcha a pas lleuger!—De tres immensos rengles de soldats que hi havia escalonats, l'un transpassava la linia, carregava, s'aturava, cedia la plassa al segon, al que avansava també lo darrer, que descarrigava com los altres dos. Y aixís, fins al moment en que, a cent metres del enemich y a una senyal del coronel en Kauffmann, ab lo bras enlayre aixecà la bandera, fentla voleyar al través de las balas.

Allò fou la senyal. Com si no espereassin més que'l llampegar del sabre d'en Toulougeon, un evalot aixordà la plassa y la serra, y los homes s'aixecaren.

—Batallons, endavant! Foch de càrrega! Un crit de courre, un redoblar de tambores, un impuls de vents en que's barrejava la rabia de morir y la esperança de vençer: La Marsellesa esclatà arren y guà la càrrega. Tot se llansà: los homes, los canons y gran bandera! L'alsació, immensa, semblant lo pastor de aquella barreja, empujava son pal, duent sos vuyt homes entorn d'ell, arrimats a n'ell, que semblavan mossegars la mort tot passant. No hi havia aturador. La reliquia travessava la batalla escoltada de gentadas que la seguien tot cantant; y una hora després, al ad dels tambores que proclamavan la victoria, no quedava cap més rastre de la lluita que la sang del sol, una fumera obscura y, rígit en lo mateix punt en que una bala de canó l'havia atrapat, en Kauffmann, atut, testarut com un arbre ferit per la destralt, aixecant la bandera revellida, expel·lida y redrestant a tall de escallera tricolor, mentres que allà, al cim de tot, indiat per una joia lúgubre, lo Cor mort sangrava com si sigues un cor viu.

GEORGES D'ESPARNÈS.

Notas polítiques

En Castelar federal desconsint la «túnica inconsult».

Deya lo ilustre tribuno en una carta (15 d'octubre de 1898) dirigida als republicans d'Amèrica referintse a la república federal:

—La prefiere, porque tenemos de ella ejemplo en regiones como Navarra y las provincias Vascongadas, gracias a las de la patria, gracias a las de la libertad.

Gazeta catalanista

En virtut de las darreres eleccions verificades a la Junta Directiva de l'Associació Catalana de Lletgers, la Junta Directiva ha quedat constituïda en la següent forma:

President, don Frederic Ronyó y Viladot; vicepresident, don Joan Rovira y Agellet; tresorer, don Enric Arderiu; bibliotecari, don Lluís Prim Sales; secretari, don Josep M. Tarragó; vocals, don Ramon Aige, don Hermenegild Aget Ronsau, don Manel Espigada y don Ricard M. Canals de Gomis.

Nostre corresponent a Madrid nos parla de la conferència telefònica d'ahir, de una fulla-programa que ha publicat la Lliga Gallega na Grana, associació dels regionalistes gallegos.

D'aquell document, quina extensió fa impossible'l publicar sencera, en retallam aquests paràgrafs:

«La Lliga Gallega que professava fins aleshores un noble ideal de Galícia, vol per ella una ampla i robusta existència pròpia, que li permeti desenvolupar totes les seves activitats i totes les atencions iniciatives dels seus laboriosos fills. Desitja, sens dubte, imposar-se per un Estat que descomenci absolutament la missió que li està encomanada, donar impuls a la seva agricultura, desenvolupar la seva indústria i llibertat positiva a les seves arts liberals. Pretén, ab justícia, que son idioma no romaneci estacionat, que son escriptors i poetas tingan en lo món intel·lectual la consideració a que's li donen dret indiscutible les seves concepcions maravelloses i sublims i que son artistes assegurin, sense transpassar las fronteres naturals de la regió, un nom i una posició. De cap manera pot acceptar la esclavitud, en que viu lo país dels nostres camps, una mena de remensas com en la edat mitjana, però la que cap calenta ni cap aubada té rajos de brilladora llum.

No va aquesta Associació, essencialment gallega, en busca de novetats ni perillous sistemes. Tracta senzillament d'instaurar la llengua catalana, que li foren arrebatada, quan deslligats los cervells castellans per la teoria centralista d'enlla dels Pirineus, vengent desmenysats sos usos, despreciant sos costums, posta en entredit sa historia, ridiculitzada sa llengua i poesia, ultrajada sa producció, i lo que és més horrible i humiliant, negat l'entendiment dels naturals d'aquestes terres.

Gazeta bibliogràfica

La Dama Negra, novela per Joan Pons y Massaveu. — Biblioteca catalana il·lustrada. Volum IV. Administració. «Lo Teatre Regional».

En la Dama Negra un bonic estudi de la classe menestral; es, si's pot dir així, una novela «de veïnats»; quan sos personatges portan l'acció més lluny, no's mouen del barri, a quatre passes. L'argument es senzill, com els mil arguments que donarien lloc a altres tantes noveletes de costums com se desenvolupen en los cantons dels barris pobres y a la llum d'un sol assolec que's fica per la finestra raquítica, o l'estret enquadrament d'un pati.

Tal vegada fa semblar més senzill l'argument, la transició naturalitat ab que està explicat: així fa més fàcil, més dèbil, més lleigida en termes que La Dama Negra es lo model de la novela que convindria escapar y propagar entre la classe

travalladora, que avny encare llegeix novel·les per entregas de gust estant d'una garruleria que xafa.

La Dama Negra, contada ab tanta hilaçió, que no s'hi veu lo més mínim esforç, perquè l'autor no necessita ferlo, es sobrosa y fresca, ab simpatia que vessa, ab atractiu que encisa.

Los altres personatges de la novela arrodonen lo quadro y fan ressaltar lo primer terme, la protagonista, ab l'exactitud de proporcions en son dibuix, y ab la veritat de son clar, de modo que'l lector veu desseguida un quadro veritable de costums, ab ayre que's respira, ab llum que ho destaca tot, ab un relleu que mou totes las figuras.

Potser té un inconvenient, es molt curta; però un no se la sap figurar d'altra manera que ab las proporcions que té.

Altres cop hem de parlar ab gust del senyor Gil, editor de la «Col·lecció Elzevir Il·lustrada», per lo bon propòsit que va realitzant sense desmayar, de fer conèixer nostra literatura regional, propagant-la tot lo possible, ab tot y ésser difícil, tenint en compte la excessiva limitació de nostre mercat de llibres.

Fa algun temps, la «Col·lecció Elzevir» publicava una hermosa y cuidadíssima traducció de L'escanyo pobres, de Narcís Oller, castellana, (El escanyo-pobres) de Rafael Altamira. Ara es la mateixa obra la que ha servit al senyor Gil per inaugurar la «Col·lecció Il·lustrada», y'l fet de fundar una nova col·lecció demostra que l'editor té coratge pera no limitar-se a publicar una sola obra, sino que a aquesta se seguirán d'altres, que, per altra part, ja's poden alabar de que no falta material pera formar una serie de tomes que's mereixen de sebrar ésser coneguts y populars a fora, quan éssent tan difícil ho han aconseguit aquí.

Al agafar com a catalans los bons propòsits del senyor Gil, no hem de dir casi res respecte de La Rapida A L'Escanyo Pobres tothom lo coneix; en la col·lecció «Il·lustrada» porta las mateixes il·lustracions que en la «Elzevir», y autor y dibuixant foren ben aplanats quan presentaren per primera volta sos treballs. De la traducció, que es fidelíssima, tampoch hem de dir més sino que es d'Albert Savina, y precisament per això es que no'n parlem. L'Albert Savina, com Fastenrath y altres catalanòfils estrangers, té prou bon nom entre nosaltres pera no necessitar altra cosa en credit a la bondat de sa ploma. Y referintnos a la part moral y representativa que per nosaltres té sa diferencia, y si agraïm y alabem ab gust a un editor català per son amor a la literatura catalana, qué no diriam tractantse d'un literat estranger?

LAS COMARCAS

Ampurdà

FIGUERAS. — Fa molt temps que hi havia alguns cassos aïllats de verola, però ara segons sembla la cosa presenta caràcter alarmant, puig que son moltes las personas que's troben atacades de dita malaltia.

Seria precís que las autoritats se posesin en guardia.

Avny dissapte se celebrava una festa en lo Centre Federalista Ampurdanès, ab objecte de commemorar lo dia 11 de Febrer.

Dimecres va presentarse per aquesta cin-

tat un gos rabios, mossegant a altres gossos y fugint sense que pogues ser agafat.

L'antich periòdic federal El Ampurdanès ha publicat una tanda d'articles sobre catalanisme y federalisme.

Lo Centre de Catòlics se proposa reanuar per la vinenta Pasqua, los concerts y vetlladas que tan sovintejan en dita societat.

Dimars va armarse un gran esvalot a la plassa de la Constitució, per haver denunciat una dona que li havien pres un mocador d'abric, acusant del fet d'una altra dona. La cosa prengué grans proporcions, venint-se registres a diferents domicilis, ab llàgrimes, crits, etc., etc.

Ha tornat a sortir lo periòdic federal La Nueva Generación.

Camp de Tarragona

TARRAGONA. — LA VEU DE CATALUNYA està destinat a ser lo periòdic predilecte dels tarragonins. La subscripció augmenta que es un gust y la venda pública no minva, ans al contrari, creix cada dia. Per això, si creyem que aquest periòdic promoua una verdadera corrent d'opinió cap al catalanisme, lo lo promoua menys en nostra ciutat, tant ensonyada pel element oficial y pels desenganyats de la política al ts.

Dimecres, a las 4 de la tarde, arrivà al nostre port, procedent de Nova Orleans, lo gran trasatlàntic «Catalina», dels senyors Pinillos, Izquierdo y C.

Recordem quel «Catalina» fou lo primer barco agafat per l'esquadra yanqui al declarar-se la desgraciada guerra ab los nord-americans.

Aquesta setmana se comensarán las obras de construcció de la carretera de tercer ordre que va de Molis a Marsá passant per Masroig.

En dos dies han passat per aquí com un miler de repatriats.

La Junta Consultiva de Camins, Canals y Ports, ha aprovat lo pressupost pera la conservació d'aquest port.

CRÓNICA EXTRANJERA

INGLATERRA. — Lo Missatge de la reyna, llegit en la obertura del Parlament, no diu ni un mot de las qüestions pendents ab la Fransa, ni de la presa de possessió del Sudán. Y perquè així calla, los súbdits de la reyna troben excelent lo discurs del trono. Entre'l projectes governamentals que en aquest s'annuncia, hi figuran los següents: Organització més completa de la administració de la metròpoli; reformes en la reglamentació de la instrucció primària, segona y tècnica a Inglaterra y en lo país de Gales; simplificació del procediment parlamentari referent a la legislació privada pera la Escocia; lley facilitant a las autoritats locals l'ajuda als logaters d'habitatçions petites a fersen amos per compra; y en fi, variis projectes pera millorar la situació dels pargos a la Irlanda.

En la Cambra dels Lords, en l'altre, referentse al Sudán, motiu dels conflictes ab Fransa, digué aquestes paraules: «Pretendo que'l resultat dels esforços del exèrcit anglès-gipet han simplement de fer revindre reclamacions, que'l context dels haurien descartat, en profit de tercets que no prengueren part en nostra ac-

ció, es una pretensió que no pot sostenirse, basantse ni en cap precedent històric, ni en lo dret internacional. Nosaltres hem pres al Sudán per conquesta».

En lo dia de la obertura del Parlament, En Dillon presentà la dimissió de que'l del partit irlandès, fracció anti-parlamentarista.

Se creu que aquest acte es un precedent necessari del re tabilitment de la unió del partit irlandès sots un nou y anich capdill, pera renovar la agitació.

ALEMANYA. — Lo president del Parlament, senyor de Ballestrem, fent l'elogi del difunt ex canceller comte de Caprivi, digué:

«Lo poble alemany se recordarà del segon canceller del imperi com d'un cavaller sens por y sens tara».

RUSSIA. — Diuen de Sant Petersburg que tots los governs convidats a la conferència pera'l desarmament s'han adherit al projecte rus de celebrarla en la Haya. Judicant per l'estat en que's troban las negociacions, se pot creure que la conferència se reunirà a primers de mars.

ESTATS UNITS. — Mentres lo Senat celebrava la sessió en que fou ratificat lo tractat de pau, regnà una gran animació en la ciutat de Washington.

A Nova York hi hagué manifestacions en los teatres. Los actors desplegaron una bandera ahont hi havia escrit: «Destinarem la obra d'en Dewey» a un altre rètol per l'istil, y la concurrencia entusiasmada cridava: «No! no!».

Un colp ratificat lo tractat, lo senador Mac-Ewen presentà una proposició d'hihent que la ratificació no implica la intenció de anexionarse las Filipinas, sino que la intenció del govern es establir un govern apropiat a las necessitats dels habitants. Lo Senat no acordà res sobre lo proposat, mas se creu que ho aprovarà.

VARIETATS

El periodisme y la fotografia

La revista The photographic Times dona compte d'una nova instal·lació fotogràfica. Se tracta d'un vagó de ferrocarril disposat per la «Baltimore and Ohio Railway Company» pera d'un periodista fotogràf.

En l'esmentat vagó s'hi troba, segons sembla, tot lo material necessari pera poder obtenir los negatius y las proves positives ab l'objecte de que los reporters pugnin proporcionar tot seguit de l'arribada del tren, las proves d'actualitat destinadas a l'illustració dels periòdics diaris.

En la vella Europa no hi hem arribat encara a aquest punt, y ja's podrien dir per ben satisfets si en los hotels hi hagués tan solament cambres foscas a propòsit pera fer lo recombi de las plaças.

Gelats y microbis

Sembla que's gelats que's venen pels carrers de Londres no inspirin confiança als higienistes inglesos. En diferents ocasions, los analistes químics y bacteriològics han mostrat que aquesta desconfiança es ben justificada, segons se ven pel resultat de las ultimas proves que s'han verificat ab onze mostres, presas al etnar, dels venedors ambulants y fins de las horquerias.

Lo rapport fa constar, pel bon nom de d'Inglaterra, que tots los fabricants dels gelats, menos un, eran italians.

De las onze mostres, dugues no contenian cap mica de llet y cinch cap mica d'ou; pera perfumar los gelats, tan sols dugues vegades se serviren de fruitas.

La quantitat de bacteris per centímetre cubich variava de 162,500 a set ó vuyt milions. L'omnipresent bacterium coli fou trobat en totes las mostres, menos en dugues. Una mostra sola'n tenia 88,000 per centímetre cubich.

Se varen aislar molts altres microbis, entre altres, lo estreptococh y lo estafilococh daurat. Lo microscopi va descobrir encare en aqueixos gelats... matissas, cabells humans, sutja, pols, y fins un cuquet rodó.

Després de tot això, se pot demanar ab certa curiositat, quins elements gastan los horxaters anglo-italians pera confeccionar los seus gelats.

ENDEVINALLAS

Soch pare y quelcòm més, y sense tenir cap fill faig lo meu servey senzill y m'arreconan després.

No se'n recordan de mi sino en cas de precisió; tan aviat soch rodó, com prim que no'm puch tenir.

Neix a fora, ve a casa, y menja ab la gent a taula.

Las solucions demà

GEROGLIFICH

JAR
PU

J. OLLER.

La solució demà

LOGOGRIFICH NUMÉRICH

1 2 3 4 5 6 7 8 9	Poble català
5 6 7 8 9 0	Temps de verb
5 7 8 9 0	
5 3 7 8 9	Fruyta
1 3 5 7	Temps de verb
7 8 9	Planta
8 9 0	Part del any
1 3	Carrer de Barcelona
2	Vocal

R. CARXEDO.

La solució demà

Solucions a las endevinallas d'ahir

LA LLUNA.
ES UN ENHUSTERO.

Al geroqlifich

ESTAR ENTRE ESPASA Y PARET.

Al geroqlifich il·lustrat

ENFORMADOE.

A la conversa

HILARI DELAS.

Al geroqlifich comprimit

SIS SOTANAS.

Espectacles

Teatre Català. — Roma. — Avny dissapte d'en Mora. — Lo més perdut. — L'ane d'en Mora. — A dos quars de nou. — Entrada de la pesca. — Al segon pis, dot rals. — Demà diumenge, tarde VIII representació de La Farsa, de don Angel Guimerà. — Dimecres, estrano de la pesca còmica El Capità. — Se despatxa en compuladuria.

Eldorado. — Teatre de Catalunya. — Avny dissapte: La Chavala, en set quars. — El asistente del Coronel. — La festa de San Antonio. — Toros del Saltillo nove, estrano de ahr. — Demà diumenge, dos grans funcions tarde y nit. — Tota la setmana, Toros del Saltillo.

Granvia. — Avny dissapte: Duda de sangre. — El señor Joaquín. — Gigantes y cabezudos.

Quatre Gats. — Piznuel·lis tots los dilluns, dimecres y divendres nit. D'jous y diumenges tarde.

Diversions particulars

Societat de las Escuelas

Francoesas Gratuitas

Lo Comité té l'honor de participar al públic quel Ball de Diferensas anyal, a benefici de ditas Escuelas, se efectuarà en lo Gran Teatre del Liceu, lo dissapte, 11 del acinial, a las onze de la nit. Los titols en despatxan en los següents punts: Llibreria Francesa, Rambla del Centre, 8 y 10. — Colmados de Enlla Martignole y de Forns Gumbau. — Condesa de Llibre y de Balthor. — Fonda del Orient. — Restaurante de Fransa y de Martini. — Cafes Continental, del Liceu, del Orient, de Paris, Sals y de Sucral. — Carceres de Amos Mundos y de Gambirina. — Xocolaterias Antiga del Mallorç y Mallorçana del Centre. — Camiserias de Arriquemmas, de Berril, de Carreteras, de Comas de Garceria. — Sonbrerarias de Coutier y de Puig. — Parruqueras de Angu, de Cabado, de Medina, de Ministrall, Paridion (Paseo de Gracia), Paridion (Rambla del Centre, 55 y 56, y de Puig. — Sastresias de Carreteras y de Enrich Morell. — Espany, apuñe. — El Ingeniero, Raurich, 6, y en la Majoria del Gran Teatre del Liceu. — Free: un titol de cavalier ab dugues senyores, pesetas 8.— Lo Comité.

Impremta «LA VEU DE CATALUNYA» Santa Mónica, 2.

Los vómits, cor agre, cremors, inapetencia, deixadesa, saliveras, bilis, dolors de ventrell, cintura y espátula, etcetra, desapareixen al dia següent d'usar lo

ESTOMAGO ARTIFICIAL

ó polvos del Doctor Kuntz conforme ho diuen a milenars de personas curadas ó aliviadas a la primera presa.

Cassa. 7.50 ptes. Mitja cassa. 4 ptes. RAMBLA DE LAS FLORES, 4. EN TOTES LAS FARMACIAS

SERVEYS DE LA COMPANYIA TRASATLÀNTICA DE BARCELONA

LÍNEA DE LAS ANTILLAS NOVA YORK Y VERACRUZ

Combinació a ports americans del Atlàntich y N. y S. del Pacífich

Cada mes surten de Barcelona y de Cádiz, vapors para Las Palmas, Puerto-Rico, Habana, Progreso y Veracruz y además ab trasbord para Te Litorals de Puerto-Rico, Cuba y Estela-Unitas. — La carga s'admet fins a dos dias a l'ans de la sortida.

Línea de Yillipinas. — Cada mes surten de Barcelona vapors para Port-Said, Adén, Colombo, Singapore y Manila. — La carga s'admet fins a la vigilia de la sortida.

Línea de Fernando Poo. — Cada mes surten de Barcelona y de Cádiz vapors para Las Palmas, ports de costa O. de Africa y golf de Guinea.

Serveys de Tànger. — Lo vapor «Joaquín del Piélagu» surt de Cádiz los dilluns, dimecres y divendres, para Tànger, Algeciras y Gibraltar, retornant a Cádiz los dimars, dijous y dissabtes.

Pera més informes en Barcelona, Ripoll y Comp., Pla de Palasio, cantó al carrer de la Marquesa.

VAPORS TRASATLANTICHS de Pinillos, Izquierdo y C.

Sortidas fixas para las Antillas, Mejich y Estats-Units

Pera Puerto-Rico, Habana, Cienfuegos y Veracruz

Sortirà lo de Febrer lo vapor:

X

Admet càrrega y passajera pels ports citats y Canarias y ab trasbord a Veracruz, dominican, concretamente direte, para Tuxpan, Frontera, Campeche, Progreso y Ceiba, Ceiba.

La carga se reb en lo tnglado de la Companyia (moll nou). Consignatari: Romul Bosch y Alsina. Plassa d'Antoni Segura, 15, principal.

CLINICA-MANAUT DISPENSARI PUBLICH

Comte del Assalt, número 43, primer

Malalties de la matris, de la bufeta, dels ovaris, trompas y donas estranyas de la dona.

Curació de las malalties que dependeixen del embràs, del part y del sobrepàr.

Tumors, Nagas, fistulas, erupcions, catarres, hemorragias, alteracions menas, trastorns funcionals, etc., etc.

CONSULTA PUBLICA especial para las malalties de la dona: de 11 a 12.

CONSULTA GENERAL, para tota classe de malalties d'homes y nous, de 8 a 4.

HABITACIONS PERA OPERADAS PENSIONISTAS

Personal facultatiu. Servey permanent. — Assepte, comoditat, llum eléctrica, etc. — Consultas per escrit Comte del Assalt, núm. 43, primer.

ULLS DE POLL Y DURICIAS se curan desseguida usant lo CALLICIDA ESCRIVÀ

Es de color clar y transparent. No es perillós d'usarlo com moltes de sas imitacions es ingenuent. Es fàcil d'usar: se toca duas ó tres vegades l'ull de poll ó duricia ab lo pinzelllet suat en lo CALLICIDA cada volta que's usa y al dap de 4 ó 5 dias can'tall de poll.

Estoix, ampolleta y pinzelllet, 6 rals

Se ven per tot Espanya, Portugal y Américas. A Barcelona, a casa del autor

Jaume Escrivà, Farmacia de la Estrella. — Fernando VII, 7,

(cantonada del carrer d'Arolas, en front lo pasadjo de Endos)

senyals adelantats, se deltra sobre robes, jogas, mobles, gèneros y altres objectes. Casa autorizada pel Govern y garantida ab lo dipòsit corresponent.

Mercaders, 10, principal. — Hi ha despaig particular

DINER

Teoria y práctica dels adobs

per en JOAQUIM AGUILERA

LIBRE INTERESSANT Y NECESSARI PER TOTS LOS AGRICULTORS

Se ven a 3 pesetas

En totes las librerias y en la Administració d'aquest diari.

RAMBLA DE LAS FLORES, NUMERO 25, BARCELONA

TOS, ENFERMEDADES DEL PECHO, RESPIRATORIOS, Y CATARRS BRONQUIALES. Se curan radicalmente per medio del renombrado JARABE ALMERA CROBATADO. Probado y es contenido.

Se vende en el despacho central, Aclia, 21, Barcelona. Farmacia ALMERA; Laboratorio-Fábrica, San Juan de Villasar y principales farmacias.

Gran Farmacia Homeopática Especial. — Grau-Ala. — Unión, 8

HOMEOPATÍA

En aquesta casa, montada com las més acreditadas del estranger, s'hi troba tot lo que té relació ab la homeopatia. Desitjant desde 8 a 200 pesetas. Obres d'Homeopatia. — Envian catàlegs.

Torre ab gran hort, para Hogar, a Sant Andreu Falommar. R. Consolat, 15, 2.

FRANCÉS. — En 6 maneres, professor de la Academia de París. TENDREU a completa en 3. GUA PRÁCTICA, exacta de la partida doble 8 rals. Rambla Flors, 15, segon.

PRESTAMOS rapidos. Compra y vende de fincas, credit, etc. Dots 9 quarts pis, de 8 a 9 y de 3 a 5.

Finca a la costa y ven. Rahó Pasatge Madon, núm. 6, primer pis, de 8 a 12

Cossos. Se tallan, esbaten y se proveen, a 0.35 y 0.40, y se confeccionan a 7 rals. Carrer de Parlament, 28, segon pis, segona porta.

Pis y senyals amobladas ab assistència a sens ella. Vistes a la Rambla. Assalt, número 4, primer pis.

TALLER D'ENQUADERNACIONS DE TOTES CLASSES de EAKON FRANCH. Carrer Boig, núm. 39. Enquadernacions solides y econòmicas. Avisant sa passat a domicili.

En casa particular, admistran 1 ó 2 senyors a tota assistència. Plassa Sta. Agnà, 17, tercer pis.

DISPENSA a 9 y 12 quars al mes. 8 pesetas semana. Carnes, rams, etc. primer pis, segona porta. Vistes a la Rambla.

VI DOSTRAS del Dr. SASTRE. Menga la gana y es un poderse confortar pera las personas debils y delicadas del ventrell. Es suau y pot prendre indistintment en tota mena de menjars: De vinda, Hospital, etc.

Orgnesta y banda disponible para los 3 dias ultims de carnestolias. Les contractas a don Vicens Mata. P. 10, 8, baixos.

Senyora sola desitja 1 ó 2 senyors a tot estar. Rahó: Rambla Flors, 15, segon pis.

Ingles y francès per un inglés, sense rals ni gramatica. Riera Sant Joan, número 31, portoria.

En las habitacions ab assistència. Prens barates. Desitjan 1 ó 2 senyors, 6 rals a menjar. Dots, 11, tercer pis, segona porta.

Habitacions amobladas, vistas carrer For-nando, ab assistència a sens ella. Avellan, 10, 1.

A segon. — Adicció se Hogar a un senyor. Benica. — 4, 18, segon pis.